U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Vrchy a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Pavla Pavlíka a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o a) návrhu **ministra spravedlnosti** a b) návrhu **České republiky – Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem** na rozhodnutí tvrzeného kompetenčního sporu mezi **Městským soudem v Praze** a **Nejvyšším správním soudem** na straně jedné a **Obvodním soudem pro Prahu 2** na straně druhé, a dalších účastníků sporu vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 Ca 102/2008, o žalobě proti rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 13. 3. 2008, čj. 59/2008-OJ-SZ/2, a dále sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 22 C 264/2008, o neplatnost odvolání z funkce krajského státního zástupce v Ústí nad Labem, žalobce: **JUDr. J. J.**, a žalovaní: **1) ministr spravedlnosti**, se sídlem v Praze 2, Vyšehradská 16, **2) Česká republika - Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem**, se sídlem Ústí nad Labem, Národního odboje 1274/26,

takto:

I. Věci vedené u zvláštního senátu pod sp. zn. Konf 6/2010 a pod sp. zn. Konf 38/2010 **se spojují** ke společnému projednání. Věc bude nadále vedena pod sp. zn. Konf 6/2010.

II. Návrh ministryně spravedlnosti ze dne 25. 1. 2010 **se odmítá**.

III. Návrh České republiky – Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem ze dne 28. 5. 2010 **se odmítá.**

O d ů v o d n ě n í :

K výroku I.:

Zvláštní senát podle § 39 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s § 4 zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl výrokem I., že se řízení vedená pod sp. zn. Konf 6/2010

a pod sp. zn. Konf 38/2010 spojují ke společnému projednání. V obou řízeních vedených u zvláštního senátu se totiž jedná o věci, které spolu úzce souvisí; jedná se o dva návrhy na rozhodnutí téhož tvrzeného kompetenčního sporu, který měl vzniknout v rámci soudních řízení o věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 Ca 102/2008 a u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 22 C 264/2008.

K výrokům II. a III.:

Návrhem doručeným zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, dne 25. 1. 2010 ministryní spravedlnosti JUDr. Danielou Kovářovou (navrhovatel sub a)) a dne 28. 5. 2010 Českou republikou - Krajským státním zastupitelstvím v Ústí nad Labem (navrhovatel sub b)) se oba navrhovatelé domáhají, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. b) zákona č. 131/2002 Sb. mezi Městským soudem v Praze a Nejvyšším správním soudem na straně jedné a Obvodním soudem pro Prahu 2 na straně druhé ve shora označených věcech.

Z předložených soudních spisů vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá zrušení rozhodnutí ministra spravedlnosti JUDr. Jiřího Pospíšila ze dne 13. 3. 2008, čj. 59/2008-OJ-SZ/2, jímž byl žalobce odvolán z funkce krajského státního zástupce v Ústí nad Labem, a vrácení věci žalovanému ministrovi spravedlnosti k dalšímu řízení.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 13. 10. 2008, čj. 10 Ca 102/2008 - 27, tuto žalobu odmítl.

Proti uvedenému usnesení Městského soudu v Praze podal žalobce k Nejvyššímu správnímu soudu dnem 13. 11. 2008 kasační stížnost. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 27. 10. 2009, čj. 9 As 2/2009 - 59, napadené usnesení Městského soudu v Praze zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že ministr spravedlnosti při odvolávání vedoucích státních zástupců vystupuje jako orgán moci výkonné rozhodující o právech a povinnostech fyzických osob v oblasti veřejné správy a že přezkum žalobou napadeného rozhodnutí proto spadá do pravomoci správních soudů.

Městský soud v Praze následně usnesením ze dne 25. 3. 2010, čj. 10 Ca 102/2008 - 92 přerušil řízení s tím, že u zvláštního senátu byl podán návrh na zahájení řízení o rozhodnutí kompetenčního sporu pod sp. zn. Konf 6/2010 a s vědomím, že pod sp. zn. 22 C 264/2008 je vedeno řízení v této věci i Obvodním soudem pro Prahu 2.

Dne 2. 12. 2008, ještě před vydáním shora cit. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, podal žalobce proti v záhlaví označeným žalovaným u Obvodního soudu pro Prahu 2 žalobu, kterou se domáhal vydání rozsudku, jímž by bylo rozhodnuto, že *„rozhodnutí ministra spravedlnosti ČR ze dne 13. 3. 2008 pod čj. 59/2008-OJ-SZ/2 je neplatné“* . Podáním ze dne 10. 2. 2010 ovšem žalobce vzal uvedenou civilní žalobu zpět a v důsledku takto

učiněného dispozitivního úkonu Obvodní soud pro Prahu 2 usnesením ze dne 21. 4. 2010, čj. 22 C 264/2008 - 62, řízení zastavil.

Proti uvedenému usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 podal druhý žalovaný odvolání dnem 28. 5. 2010 (tedy v den, kdy druhý žalovaný – navrhovatel sub b) podal zvláštnímu senátu návrh na rozhodnutí kompetenčního sporu) s tím, že ve věci probíhá řízení nejen před obvodním soudem v rámci občanského soudního řízení, ale i Městským soudem v Praze jako soudem ve správním soudnictví. Žalovaný zároveň navrhl přerušení řízení podle § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř. s tím, že u zvláštního senátu probíhá řízení pod sp. zn. Konf 126/2009 a sp. zn. Konf 127/2009, ve kterém má být rozhodnuta právní otázka, zda přezkum zákonnosti rozhodnutí ministerstva spravedlnosti o odvolání z funkce vedoucího státního zástupce je věcí veřejnoprávní nebo věcí soukromoprávní, zda tento spor je věcně příslušný rozhodnout soud podle soudního řádu správního nebo jiný soud podle občanského soudního řádu.Městský soud v Praze usnesením ze dne 25. 8. 2010, čj. 28 Co 355/2010 - 85 návrh druhého žalovaného zamítl (výrok I.) a potvrdil usnesení obvodního soudu o zastavení řízení (výrok II.). Uvedené rozhodnutí dosud nenabylo právní moci, neboť soudní spis byl předložen zvláštnímu senátu před rozesláním citovaného rozhodnutí účastníkům řízení.

Zvláštní senát se před rozhodováním ve věci samé zabýval podmínkami, za nichž vůbec může věc projednat a o ní rozhodnout a dospěl přitom k závěru, že v daném případě podmínky pro věcné projednání nejsou splněny.

Vznikne-li kladný nebo záporný kompetenční spor o pravomoc nebo věcnou příslušnost k vydání rozhodnutí, rozhodne zvláštní senát o tom, kdo jde příslušný vydat rozhodnutí uvedené v návrhu na zahájení řízení. Kompetenčním sporem, a to kladným, je podle § 1 odst. 2 zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů spor, v němž si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí. Záporný kompetenční spor nastává tehdy, jestliže v totožné věci individuálně určených účastníků se obě jeho strany věcí nechtějí zabývat a nechtějí vydat rozhodnutí, tedy popírají svoji pravomoc nebo věcnou příslušnost.

Stranami kompetenčního sporu jsou buď soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy, nebo soudy rozhodující v občanském soudním řízení a soudy rozhodující ve správním soudnictví.

Z obsahu návrhu a učiněných tvrzení vyplývá, že je zde oběma navrhovateli předkládán k rozhodnutí tzv. kladný kompetenční spor s odůvodněním, že *„ve dvou současně probíhajících řízeních o téže věci si soudy osobují pravomoc věc rozhodnout jak v občanském soudním řízení, tak ve správním soudnictví. Jedná se tedy o pozitivní (kladný) kompetenční spor mezi soudem v občanském soudním řízení a soudem ve správním soudnictví.“* Tento názor navrhovatele ovšem zvláštní senát nesdílí, neboť v posuzované věci absentuje esenciální podmínka předvídaná v hypotéze § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb. pro naplnění kladného kompetenčního sporu, a to existence vydaného pravomocného rozhodnutí jednou stranou kompetenčního sporu.

Žalobce poté, co Městský soud v Praze rozhodl, že přezkoumání předmětného rozhodnutí nenáleží do pravomoci soudů ve správním soudnictví, podal žalobu k Obvodnímu soudu pro Prahu 2. Nejvyšší správní soud citované usnesení městského soudu o odmítnutí žaloby zrušil a městský soud zavázal právním názorem, že k přezkumu napadaného rozhodnutí ministra spravedlnosti jsou povolány soudy ve správním soudnictví. Po rozhodnutí Nejvyššího správního soudu vzal žalobce žalobu podanou u soudu v občanském soudním řízení zpět, proto Obvodní soud pro Prahu 2 řízení o žalobě zastavil. V následném odvolacím řízení Městský soud v Praze rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 2 potvrdil, nicméně uvedené rozhodnutí dosud nenabylo právní moci.

Jelikož zvláštní senát vychází ze skutkového a právního stavu, který tu je v době jeho rozhodování (srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 24. 11. 2004, čj. Konf 3/2003 - 1, publikované pod. č. 485/2005 Sb. NSS, www.nssoud.cz), musel za popsaného skutkového stavu uzavřít, že v předmětné věci kompetenční spor, k jehož řešení by byl povolán zvláštní senát, vůbec nevznikl. V takovém případě pak není možné, aby se k dané věci mohl zvláštní senát vyjádřit, neboť ani neexistují ani strany sporu ani samotný spor o pravomoc, a návrh je tudíž nepřípustný.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem zvláštní senát návrhy navrhovatelů sub a) a sub b) na zahájení řízení o kompetenčním sporu odmítl pro nepřípustnost dle § 4 zákona č. 131/2002 Sb., a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 14. října 2010

JUDr. Pavel Vrcha
předseda zvláštního senátu